

Administracja i programowanie pod Microsoft SQL Server 2000

lista zadań nr 2

1. Utwórz co najmniej dwie tabele o co najmniej ośmiu kolumnach, które połącz zależnością klucza obcego. Kolumny tabel oprzyj o utworzone wcześniej typy danych użytkownika. W definicji tabeli wykorzystaj właściwość IDENTITY oraz dwie kolumny zrób wyliczeniowe. W tabeli powinien być klucz główny i klucz alternatywny. Dodaj odpowiednie klauzule typu CHECK. Wstaw kilka wierszy, zadaj kilka zapytań. Pokaż trzy zapytania, które uprościły się dzięki dodaniu kolumny wyliczeniowej.
[2p]
2. W jednej z tabel utworzonych w poprzednim zadaniu wyłącz jedną z klauzuli CHECK oraz wyłącz jeden więzów klucza obcego. Dodaj wiersze, które naruszają klauzulę CHECK oraz zależność klucza obcego. Odpowiednim poleceniem DBCC ustal, że naruszenia spójności faktycznie się pojawiły. Włącz z powrotem klauzule CHECK oraz FOREIGN KEY, poleceniem UPDATE zmodyfikuj wiersze, które naruszają więzy integralności i na końcu poleceniem DBCC sprawdź, że tabele są spójne.
[1p]
3. Zmodyfikuj definicje utworzonych wcześniej tabel, tak żeby wszędzie gdzie się da, wykorzystać obiekty DEFAULT i RULE, które trzeba wcześniej odpowiednio utworzyć.
[1p]
4. Zademonstruj znaczenie parametru @futureonly w poleceniach sp_bindefault, sp_unbindefault, sp_binrule, sp_unbinrule tworząc odpowiednie przykłady.
[1p]
5. Utwórz tabelę, w której jedna z kolumn ma typ TEXT. Utwórz wsad, który wstawia do tej tabeli dużą ilość wierszy (np. 50000). Przetestuj szybkość wstawiania w zależności od ustawienia opcji sp_tableoption ..., 'text in row',
[1p]
6. Wymyśl po dwa przykłady zastosowania funkcji COALESCE, NULLIF, ISNULL, przy czym mają być oczywiście różne tych podanych na wykładzie.
[1p]
7. Przeczytaj opis do funkcji sp_addmessage, sp_altermessage i sp_dropmessage poznając znaczenie wszystkich parametrów tych procedur. Następnie wymyśl trzy komunikaty i dodaj je w dwóch wersjach językowych: polską i angielską. Sprawdź, czy można je dodać w dowolnej kolejności. Wygeneruj wsad, który wypisze kilka z tych komunikatów korzystając z faktu, że są one w dwóch wersjach językowych. Na końcu usuń dodane komunikatu i ponownie sprawdź, czy można je usuwać w dowolnej kolejności.
[1p]
8. Utwórz tabele imiona(id, imie), nazwiska(id, nazwisko) oraz dane(imie, nazwisko). Następnie utwórz wsad, który do tabeli dane wstawi losowo dobrane pary imię-nazwisko. Klucz główny w tabeli dane tworzą kolumny (imię,nazwisko), dlatego trzeba zadbać o to, żeby podczas generowania danych każdą parę imię-nazwisko wygenerować co najwyżej raz.
[2p]

Paweł Rajba